

Серебро М. В.,
докторант

Ужгородського національного університету

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВЕ РЕГУЛЮВАННЯ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНОЛОГІЇ ШТУЧНОГО ІНТЕЛЕКТУ: НАЦІОНАЛЬНИЙ ТА ЗАРУБІЖНИЙ ДОСВІД

Анотація. Наукова публікація присвячена дослідженню питання адміністративно-правового регулювання використання технології штучного інтелекту в Україні та зарубіжних країнах.

Зазначається, що технологія штучного інтелекту використовується у багатьох сферах суспільних відносин і викликає значну кількість проблемних питань, що обумовлює потребу його правового врегулювання на рівні законів та підзаконних нормативно-правових актів. Зокрема, виникає питання щодо авторських прав на твори штучного інтелекту; питання використання інструментів штучного інтелекту в науково-дослідній діяльності; питання використання технології штучного інтелекту для відслідковування діяльності конкретної людини в Інтернет, що передбачає втручання в особисте життя та спілкування особи; питання використання штучного інтелекту у сфері охорони правопорядку та у військових цілях, що включає здійснення контролю за його діяльністю (обмеження застосування зброї щодо цивільних осіб) тощо.

З метою правового врегулювання використання технології штучного інтелекту пропонується прийняти окремий Закон України «Про штучний інтелект та правила його використання», яким регламентувати основні напрями та способи використання технології штучного інтелекту, правові наслідки використання засобів штучного інтелекту, включаючи відповідальність осіб, які використовують технологію штучного інтелекту із протиправною метою.

Формулюється висновок про те, що адміністративно-правове регулювання використання технології штучного інтелекту і в Україні і в зарубіжних країнах знаходиться на стадії проектування, за виключенням деяких держав, зокрема, Китайської Народної Республіки.

Підкреслюється важливість міжнародної взаємодії (співпраці) органів публічної адміністрації щодо вирішення ключових питань використання технології штучного інтелекту з метою напрацювання основних принципів та правил застосування інструментів штучного інтелекту, а також порядку вирішення спорів у даній сфері суспільних відносин.

Ключові слова: інформаційні технології, штучний інтелект, адміністрування, інтеграція, авторські права, удосконалення законодавства, підготовка спеціалістів, міжнародна співпраця.

Постановка проблеми. Технологія штучного інтелекту вже є звичним явищем у сучасному інформаційному суспільстві і активно використовується студентами, науковцями, журналістами, соціологами та політиками. Суб'єкти владних повноважень також звертаються за допомогою до фахівців у сфері використання інструментів штучного інтелекту, що є особливо актуальним в умовах збройної агресії російської федерації та

необхідності протистояння інформаційним загрозам, зокрема, шляхом виявлення дезінформації, фактів поширення інформації, що дискредитує національні органи публічної адміністрації, Збройні Сили України тощо.

Водночас використання технологій штучного інтелекту ще не врегульовано в національному законодавстві, а також у законодавстві більшості зарубіжних країн, які тільки напрацьовують підходи щодо правового врегулювання вказаних технологій.

Таким чином, дослідження питання адміністративно-правового регулювання використання технології штучного інтелекту в Україні та зарубіжних країнах має як теоретичне, так і практичне значення з метою розробки перспективного законодавства у даній сфері суспільних відносин.

Стан дослідження. Різні аспекти правового регулювання використання та розвитку інформаційних технологій, частиною яких є технологія штучного інтелекту, завжди були в центрі уваги науковців. Із останніх наукових праць слід виділити роботи Д. Біленької «Адміністративно-правове регулювання інформаційних відносин в Україні» [1], О. Берназюка «Цифрові технології у праві: сучасний погляд у майбутнє» [2], Т. Ковальової та О. Гунбіної «Правові проблеми надання адміністративних послуг з використанням інтернет-технологій» [3], О. Комарова «Адміністративно-правовий статус суб'єктів здійснення цифрової трансформації регіону» [4], А. Краковської та М. Бабик «Цифровізація адміністративних послуг в Україні: проблеми та перспективи розвитку» [5], А. Омельченка «Суспільні відносини у сфері цифровізації як предмет правового регулювання» [6], Р. Стефанчука «Інформаційні технології та право: quo vadis?» [7], І. Тищенкою «Адміністративні процедури надання електронних публічних послуг публічною адміністрацією в Україні» [8].

Окрему публікацію правовому регулюванню запровадження та використання штучного інтелекту присвятили О. Кузьменко, В. Чорна та С. Островський [9].

Проте, особливості адміністративно-правового регулювання використання технології штучного інтелекту ще не були предметом окремого наукового аналізу, що актуалізує підготовку даної публікації.

Постановка завдання. Метою наукової публікації є дослідження особливостей адміністративно-правового регулювання використання технології штучного інтелекту в Україні та зарубіжних країнах.

Методологія даної публікації включає філософські (закони та прийоми діалектики: єдності та боротьби протилежностей, переходу кількісних змін у якісні), загальнонаукові (систем-

ний та структурно-функціональний методи, прийоми логічного методу: аналіз, синтез, дедукція та індукція) та спеціально-юридичні методи дослідження (формально-юридичний метод як похідний від аксіоматичного методу дослідження, метод юридичного моделювання). Також в процесі дослідження використовуються такі загальновідомі наукові підходи як цивілізаційний, антропоцентричний, телеологічний та синергетичний.

Виклад основного матеріалу. Штучний інтелект часто асоціюють із цифровим аналогом людської свідомості, що є кардинально неправильним поглядом на його сутність. Штучний інтелект на відміну від свідомості людини не має самоусвідомлення, позбавлений емоцій та почуттів. По суті штучний інтелект є систематизатором інформації, сукупністю заданих людиною алгоритмів збору, аналізу, систематизації інформації, а також її обробки, включаючи створення нової, синтезованої інформації (текстів, зображень, аудіо та відеофайлів). Саме з цього необхідно виходити приступаючи до питання правового регулювання використання технологій штучного інтелекту – повну відповідальність за створену, синтезовану штучним інтелектом нову інформацію несе розробник алгоритмів певної технології штучного інтелекту.

О. Кузьменко, В. Чорна та С. Островський справедливо зазначають, що питання правового регулювання діяльності штучного інтелекту вимагає комплексного підходу, який би забезпечував не тільки захист прав людини та суспільних інтересів, але й сприяв подальшому розвитку та інтеграції інноваційних технологій. Розробка та впровадження ефективного правового механізму, здатного адаптуватися до швидких технологічних змін, стане ключовим завданням для юристів, законодавців та всього міжнародного співтовариства. Впровадження правового регулювання штучного інтелекту є критично важливим для забезпечення його безпечного та етичного використання. Міжнародна співпраця та гармонізація нормативних рамок можуть сприяти створенню ефективної системи регулювання, що враховує інтереси всіх сторін і сприяє розвитку інновацій, одночасно захищаючи права та свободи людини [9, с. 177].

Крім того науковці зазначають, що незважаючи на усвідомлення потенційних викликів, пов'язаних із ризиками штучного інтелекту, а також розуміння необхідності глобального регулювання, зважаючи на глобальний характер таких викликів, ключові актори – Європейський Союз та США – визнають, що поки що не можуть знайти однакові підходи для регулювання використання штучного інтелекту. Лондонський саміт з безпеки штучного інтелекту став платформою для обговорення та підписання Декларації Блетчлі країнами учасницями. Цей документ закликав до гарантування поваги до прав людини, захисту даних, етичності та безпеки при розробці штучного інтелекту, а також наголошує на важливості людського контролю над цими системами [9, с. 174].

О. Кузьменко, В. Чорна та С. Островський також зазначають, що у липні 2022 року Китай вперше опублікував проект правил для регулювання генеративних сервісів штучного інтелекту, що стало одним із перших випадків комплексного регулювання у цій сфері на національному рівні. Оновлені правила набули чинності 15 серпня 2022 року і вони розроблені на основі чинних законів про кібербезпеку, безпеку даних та захист персональних даних. Згідно з новими правилами, всі провайдери штучного інтелекту – сервісів, що пропонують послуги з гене-

рації тексту, зображень, аудіо та відео, мають пройти оцінку безпеки та отримати адміністративні дозволи, якщо це вимагає законодавство. При цьому інструменти штучного інтелекту повинні дотримуватися соціалістичних цінностей і забезпечувати захист прав користувачів, а також запобігати можливим зловживанням і залежності від штучного інтелекту [9, с. 175].

В Україні розпорядженням КМУ від 2 грудня 2020 р. № 1556-р схвалено Концепцію розвитку штучного інтелекту в Україні. Як зазначено в самій Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні, впровадження інформаційних технологій, частиною яких є технології штучного інтелекту, є невід'ємною складовою розвитку соціально-економічної, науково-технічної, оборонної, правової та іншої діяльності у сферах загальнодержавного значення [10].

Штучний інтелект в Концепції визначено як організовану сукупність інформаційних технологій, із застосуванням якої можливо виконувати складні комплексні завдання шляхом використання системи наукових методів досліджень і алгоритмів обробки інформації, отриманої або самостійно створеної під час роботи, а також створювати та використовувати власні бази знань, моделі прийняття рішень, алгоритми роботи з інформацією та визначати способи досягнення поставлених завдань [10].

Метою Концепції є визначення пріоритетних напрямів і основних завдань розвитку технологій штучного інтелекту для задоволення прав та законних інтересів фізичних та юридичних осіб, побудови конкурентоспроможної національної економіки, вдосконалення системи публічного управління [10].

Україна, яка є членом Спеціального комітету із штучного інтелекту при Раді Європи, у жовтні 2019 року приєдналася до Рекомендацій Організації економічного співробітництва і розвитку з питань штучного інтелекту (Organisation for Economic Co-operation and Development, Recommendation of the Council on Artificial Intelligence, OECD/LEGAL/0449).

Пріоритетними сферами, в яких реалізуються завдання державної політики розвитку галузі штучного інтелекту, є: освіта і професійне навчання, наука, економіка, кібербезпека, інформаційна безпека, оборона, публічне управління, правове регулювання та етика, правосуддя.

Так, застосування технологій штучного інтелекту в забезпеченні інформаційної безпеки є одним із факторів, що сприятиме забезпеченню національних інтересів. Зокрема, моніторинг соціальних мереж та інтернет-ресурсів електронних медіа з використанням технологій штучного інтелекту дає можливість виявляти системні тренди і проблематику, діяти на випередження, аналізувати цільову аудиторію [10].

Як приклад – Український стартап Osavul, що займається медіаналітикою з використанням штучного інтелекту, залучив три мільйони доларів в межах раунду late seed від трьох європейських фондів [11]. AI-стартап «Osavul» засновано українськими підприємцями. Він допомагає РНБО й Міноборони знаходити недостовірну інформацію (ІПСО) у Telegram та Facebook за допомогою штучного інтелекту. Як зазначено на офіційному сайті компанії: «Osavul надає програмну платформу на основі штучного інтелекту аналітикам і особам, які приймають рішення в компаніях, урядах і організаціях громадянського суспільства, щоб покращити медіарозвідку та аналітику з відкритим кодом, а також захистити від дезінформації та репутаційних ризиків» [12].

Для досягнення мети Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні у сфері публічного управління слід забезпечити виконання таких завдань:

- формування переліку адміністративних послуг, рішення за якими приймаються автоматично, за мінімальної участі державних службовців та/або співробітників державних та/або комунальних підприємств, установ, організацій;
- дослідження та застосування технологій штучного інтелекту у сфері охорони здоров'я, зокрема щодо протидії епідеміям та пандеміям, а також прогнозування та попередження потенційних епідемічних спалахів у майбутньому;
- запровадження діалогового інтерфейсу для електронних адміністративних послуг із застосуванням технологій штучного інтелекту;
- розвиток технологій штучного інтелекту для цифрової ідентифікації та верифікації осіб, у тому числі для надання державних послуг;
- застосування технологій штучного інтелекту для проведення аналізу, прогнозування та моделювання розвитку показників ефективності системи публічного управління, окремих галузей економіки під час планування, технічного регулювання та стандартизації;
- оптимізація процесів аналізу та оцінки міжнародних інформаційних, політичних, економічних та оборонних трендів для використання таких результатів під час прийняття управлінських рішень у зовнішній та внутрішній політиці України;
- застосування технологій штучного інтелекту з метою виявлення випадків неправомірного втручання у діяльність електронної системи державних публічних закупівель та інших державних електронних систем;
- застосування технологій штучного інтелекту для виявлення недобросовісної практики в діяльності посадових осіб та державних службовців за різними напрямками шляхом проведення аналізу текстів управлінських рішень та інших даних, які формуються в комп'ютеризованих системах/реєстрах під час провадження такої діяльності [10].

Таким чином, впровадження технології штучного інтелекту у сфері публічного управління дозволить мінімізувати участь людини в процесі прийняття багатьох управлінських рішень. Відповідно, буде усунуто корупційний фактор, зумовлений недобросовісною поведінкою суб'єктів владних повноважень в процесі надання адміністративних послуг, оформлення (видачі) дозвільних документів тощо.

Крім того, для розв'язання проблем, пов'язаних із функціонуванням державних реєстрів, кадастрів, баз даних, архівів, власником яких є держава, необхідне:

- визначення напрямів конвертації даних в електронну форму, створення (у разі відсутності) або актуалізація та очищення наявних державних електронних інформаційних ресурсів;
- забезпечення у рамках розвитку відкритих даних пріоритетності оприлюднення динамічних даних; оприлюднення таких даних у режимі реального часу через прикладний програмний інтерфейс (API);
- визначення переліку тематичних категорій наборів даних високої суспільної цінності, розпорядниками яких є органи державної влади. Розроблення та затвердження вимог щодо оприлюднення та періодичності оновлення таких наборів;
- розроблення механізмів анонімізації персональних та інших даних під час обробки у системах штучного інтелекту, що унеможливить ідентифікацію осіб [10].

Отже, технологія штучного інтелекту дозволить значною мірою оптимізувати функціонування державних реєстрів, кадастрів, баз даних, архівів, власником яких є держава.

Основним завданням державної політики у сфері правового регулювання галузі штучного інтелекту є забезпечення захисту прав та свобод учасників відносин у галузі штучного інтелекту, розроблення та використання технологій штучного інтелекту з дотриманням етичних стандартів [10].

Для досягнення мети Концепції у зазначеній сфері слід забезпечити виконання таких завдань:

- імплементація норм, закріплених у «Рекомендаціях щодо штучного інтелекту», що прийняті у червні 2019 року Організацією економічного співробітництва та розвитку (OECD/LEGAL/0449), за умови дотримання етичних стандартів, передбачених в Рекомендаціях CM/Rec(2020)1, схвалених 8 квітня 2020 р. Комітетом міністрів Ради Європи для держав-членів щодо впливу алгоритмічних систем на права людини, у законодавство України;
 - опрацювання питання відповідності законодавства України керівним принципам, установленим Радою Європи, щодо розроблення та використання технологій штучного інтелекту та гармонізація його з європейським;
 - проведення оцінки можливості та визначення меж (етичних, правових) застосування систем штучного інтелекту для цілей надання професійної правничої допомоги;
 - забезпечення функціонування та діяльності технічних комітетів стандартизації відповідно до вимог 7.1.5 ДСТУ 1.14:2015 «Національна стандартизація. Процедури створення, діяльності та припинення діяльності технічних комітетів стандартизації» за напрямом штучного інтелекту;
 - забезпечення взаємодії між відповідними Технічними комітетами України та міжнародними підкомітетами стандартизації ISO/IEC JTC 1/SC 42 Artificial Intelligence щодо спільного розроблення стандартів у галузі штучного інтелекту;
 - підтримка ініціатив створення організаційних форм співробітництва заінтересованих юридичних та фізичних осіб у галузі штучного інтелекту;
 - розроблення Етичного кодексу штучного інтелекту за участю широкого кола заінтересованих сторін;
 - опрацювання питання щодо необхідності врегулювання суспільних відносин у сфері розвитку штучного інтелекту на законодавчому рівні [10].
- Таким чином, правове врегулювання використання технології штучного інтелекту необхідно здійснити як на рівні законів, так і підзаконних нормативно-правових актів з урахуванням рекомендацій та керівних принципів, установлених Радою Європи, а також необхідності гармонізації національного права із правом ЄС у даній сфері суспільних відносин.
- Для досягнення мети Концепції у сфері правосуддя слід забезпечити виконання таких завдань:
- подальший розвиток вже існуючих технологій у сфері правосуддя (Єдина судова інформаційно-телекомунікаційна система, Електронний суд, Єдиний реєстр досудових розслідувань тощо);
 - впровадження консультативних програм на основі штучного інтелекту, які відкриють доступ до юридичної консультації широким верствам населення;
 - попередження суспільно небезпечних явищ шляхом аналізу наявних даних за допомогою штучного інтелекту;

– визначення необхідних заходів ресоціалізації засуджених шляхом проведення аналізу наявних даних за допомогою технологій штучного інтелекту;

– винесення судових рішень у справах незначної складності (за взаємною згодою сторін) на основі результатів аналізу, здійсненого з використанням технологій штучного інтелекту, стану дотримання законодавства та судової практики [10].

Таким чином, Концепцією розвитку штучного інтелекту в Україні передбачена можливість впровадження в національну юридичну практику використання технологій штучного інтелекту для винесення судових рішень у справах незначної складності за наявності взаємної згоди сторін. Внесення відповідних змін в Закон України «Про судоустрій і статус суддів» та процесуальні кодекси України дозволить значно розвантажити судову систему та скоротити час розгляду вказаних справ для учасників судового розгляду.

В Концепції також зазначено, що розвиток та впровадження технологій штучного інтелекту у судові системи провідних країн світу сприяли виникненню необхідності виробити єдині принципи і правила їх використання. У грудні 2018 року Європейська комісія з питань ефективності правосуддя прийняла Етичну хартію про використання штучного інтелекту в судових системах та їх середовищі, що стало першим кроком Європейської комісії з питань ефективності правосуддя до сприяння відповідальному використанню штучного інтелекту в Європейській судовій системі відповідно до цінностей Ради Європи [10].

До очікуваних результатів реалізації Концепції віднесено, у тому числі, суттєве підвищення якості управлінських рішень, поліпшення якості адміністративних послуг, які надаються громадянам та бізнесу, зменшення корупційного впливу, становлення сервісно орієнтованої державної політики, а також нормативно-правове регулювання діяльності у галузі штучного інтелекту [10].

Вице-прем'єр із інновацій, розвитку освіти, науки й технологій – міністр цифрової трансформації М. Федоров на форумі «Диригенти змін» повідомив, що Міністерство цифрової трансформації України напрацьовує політику для впровадження штучного інтелекту в роботу держави. Він зокрема зазначив, що «у кожному напрямі є свої проекти, які потрібно формувати. А окремий напрям, який узагалі зараз стане фундаментальним, наскрізним для кожної галузі, про який ми дбаємо, де формуємо політику, це буде, звісно, штучний інтелект». М. Федоров також підкреслив, що Україна має не пропустити цей тренд у світі, а стати центром. Таким чином з'явиться можливість «обігнати» інші цифрові уряди [11].

7 жовтня 2023 року Міністерство цифрової трансформації України представило дорожню карту з регулювання штучного інтелекту в Україні. Дорожня карта передбачає два етапи:

– на першому, який, як очікується, триватиме 2–3 роки (2023–2025 рр.), бізнесу буде надано можливість для підготовки до регулювання;

– на другому – почнеться регуляторний процес, який передбачає імплементацію закону ЄС про штучний інтелект (AI Act) та розробку національного закону із врахуванням напрацьованого на першому етапі досвіду [13]. В основі впровадження регулювання штучного інтелекту лежить bottom-up підхід, який передбачає рух від меншого до більшого: спочатку ми надамо бізнесу інструменти для підготовки до майбутніх вимог, а після

цього буде ухвалено закон. Підхід враховує інтереси всіх ключових стейкхолдерів і дає змогу знайти баланс між інтересами бізнесу та захистом прав громадян [9, с. 176].

Слід відзначити, що адміністративно-правового врегулювання потребує цілий ряд питань, пов'язаних із використанням технологій штучного інтелекту. Це, зокрема, питання щодо авторських прав на твори штучного інтелекту; питання використання інструментів штучного інтелекту в науково-дослідній діяльності; питання використання технологій штучного інтелекту для відслідковування діяльності конкретної людини в Інтернет, що передбачає втручання в особисте життя та спілкування особи; питання використання штучного інтелекту у сфері охорони правопорядку та у військових цілях, що включає здійснення контролю за його діяльністю (обмеження застосування зброї щодо цивільних осіб) тощо.

Висновки. Проведене дослідження питання адміністративно-правового регулювання використання технологій штучного інтелекту в Україні та зарубіжних країнах дає підстави зробити висновок про те, що правове регулювання даної сфери суспільних відносин знаходиться на проектній стадії – і в Україні, і в державах-членах ЄС тільки розробляються проекти законів та підзаконних нормативно-правових актів, якими буде врегульовано всі аспекти використання технологій штучного інтелекту.

Враховуючи вищевикладене, з метою правового врегулювання використання технологій штучного інтелекту доцільно прийняти окремий Закон України «Про штучний інтелект та правила його використання», яким регламентувати основні напрями та способи використання технологій штучного інтелекту, правові наслідки використання засобів штучного інтелекту, включаючи відповідальність осіб, які розробляли алгоритми певної технології штучного інтелекту або використовують технологію штучного інтелекту із протиправною метою.

Важливою є міжнародна взаємодія (співпраця) суб'єктів владних повноважень національних органів публічної адміністрації із зарубіжними колегами щодо вирішення ключових питань використання технологій штучного інтелекту з метою напрацювання основних міжнародних принципів та правил застосування інструментів штучного інтелекту, а також порядку вирішення спорів у даній сфері суспільних відносин.

Наведений перелік пропозицій щодо удосконалення адміністративно-правового регулювання використання технологій штучного інтелекту не є вичерпним, що обумовлює перспективність подальшого дослідження даної теми.

Література:

1. Біленська Д.О. Адміністративно-правове регулювання інформаційних відносин в Україні: автореф. дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07 «адміністративне право і процес; фінансове право; інформаційне право» / Нац. юрид. ун-т ім. Ярослава Мудрого. Харків, 2016. 20 с.
2. Берназюк О.О. Цифрові технології у праві: сучасний погляд у майбутнє : монографія. Ужгород: Гельветика, 2020. 525 с.
3. Ковальова Т.В., Гунбіна О.В. Правові проблеми надання адміністративних послуг з використанням інтернет-технологій. *Наукові перспективи. Серія «Право»*. 2021. № 9 (15). С. 260–271. URL: <http://perspectives.pp.ua/index.php/np/article/download/483/486>.
4. Комаров О.В. Адміністративно-правовий статус суб'єктів здійснення цифрової трансформації регіону. *Юридична наука*. 2020. № 12 (114). С. 122–128.

5. Краковська А.С., Бабик М.К. Цифровізація адміністративних послуг в Україні: проблеми та перспективи розвитку. *Науковий вісник Ужгородського Національного Університету. Серія ПРАВО*. 2022. Випуск 70. С. 329–334.
6. Омельченко А.В. Суспільні відносини у сфері цифровізації як предмет правового регулювання. *Юридична Україна*. 26.12.2023. DOI 10.37749/2308-9639-2023-10(250)-5
7. Стефанчук Р. Інформаційні технології та право: quo vadis? *Право України*. 2018. № 1. С. 30–50.
8. Тищенко І.О. Адміністративні процедури надання електронних публічних послуг публічною адміністрацією в Україні. *Форум права*. Юридичний форум. 2017. № 2. С. 124–129.
9. Кузьменко О.В., Чорна В.Г., Островський С.О. Правове регулювання запровадження та використання штучного інтелекту. *Київський часопис права*. 2024. № 1. С. 173–177.
10. Про схвалення Концепції розвитку штучного інтелекту в Україні: розпорядження КМУ від 2 грудня 2020 р. № 1556-р. Дата оновлення: 29.12.2021. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1556-2020-%D1%80#Text> (дата звернення: 01.06.2024).
11. Волокіта В. Федоров розповів про впровадження штучного інтелекту в роботу держави. *Економічна правда*. 25.09.2024. URL: <https://www.epravda.com.ua/news/2024/09/25/719812/> (дата звернення: 27.09.2024).
12. Osavul. Advanced AI-Driven platform for information assessment and narrative impact assessment. URL: <https://www.osavul.cloud/about-us> (дата звернення: 01.06.2024).
13. Регулювання штучного інтелекту в Україні: Мінцифри презентувало дорожню карту. *Урядовий портал* : офіційний веб-сайт. 07.10.2023. URL: <https://www.kmu.gov.ua/news/rehulivannia-shtuchnoho-intelektu-v-ukraini-mintsyfry-prezentovalo-dorozhniu-kartu> (дата звернення: 01.06.2024).

Serebro M. Administrative and legal regulation of the use of artificial intelligence technology: national and foreign experience

Summary. The scientific publication is devoted to the study of the issue of administrative and legal regulation of the use

of artificial intelligence technology in Ukraine and foreign countries.

It is noted that the technology of artificial intelligence is used in many spheres of social relations and raises a significant number of problematic issues, which determines the need for its legal regulation at the level of laws and bylaws. In particular, there is a question regarding copyrights for works of artificial intelligence; the issue of using artificial intelligence tools in research activities; the issue of the use of artificial intelligence technology to monitor the activity of a specific person on the Internet, which involves interference in a person's personal life and communication; the issue of the use of artificial intelligence in the sphere of law enforcement and military purposes, which includes control over its activities (restriction of the use of weapons against civilians), etc.

In order to legally regulate the use of artificial intelligence technology, it is proposed to adopt a separate Law of Ukraine «On artificial intelligence and rules for its use», which will regulate the main directions and methods of using artificial intelligence technology, the legal consequences of using artificial intelligence tools, including the responsibility of persons who use artificial intelligence technology with an illegal purpose.

The conclusion is formulated that the administrative and legal regulation of the use of artificial intelligence technology both in Ukraine and in foreign countries is at the design stage, with the exception of some states, in particular, the People's Republic of China.

The importance of international interaction (cooperation) of public administration bodies in solving key issues of the use of artificial intelligence technology in order to develop basic principles and rules for the use of artificial intelligence tools, as well as the procedure for resolving disputes in this field of public relations is emphasized.

Key words: information technologies, artificial intelligence, administration, integration, copyright, improvement of legislation, training of specialists, international cooperation.